

vásvárad, Nagyvisnyó, Mályinka, Ómassa, Répáshuta, Cserépfalu, Bükkzsérc és a többi környező falu erdeiben és lakosai szívében – hagyod örökre a szíved, lelked egy másik részét...

Az élet a Pilisbe vezényel. Csak idő kérdése, és ismét megjelenik a leszámoló hatalom. 1956. Az erdőgazdaságnál Téged választanak munkástanács-elnöknek. Az igazgató lemond. Te javasolod az üzemi értekezleten, hogy senki se fogadja el az igazgatói lemondást. „Mostanáig ő vigyázott ránk, mostantól a mi kötelességünk vigyázni órá.” Néhány hónap múlva az Országos Erdészeti Főigazgatóságtól mégis megkapod a felmondásod országos hatáskörrel, azaz, mint erdész, nem vállalhatsz állást sehol a Magyar Államerdészetnél.

Rövid múzeumi építésvezetői munkálkodás után az Országos Vízügyi Hivatalhoz kerülsz. Az ártéri erdők gazdája leszel. 800 fő gát- és csatornaőr számára írsz tankönyvet az ártéri erdőgazdálkodásról. Megkapod az Aranyjelvényes Újító kitüntetést. Itt éred el a nyugdíjkorhatárt.

Nyugállományba vonulsz. Mint nyugdíjas, sok mindent csinálsz. Igazából, mint mindig, most is csak két kérdés érdekel: A Haza és a szakma sorsa.

Az élet nagy kitüntetéseit sohasem a király, sohasem az államfő adja, hanem mindig a közember. Akit az Országos Erdészeti Egyesület 120 fős Választmánya titkos szavazással magas szintű elismerésben részesít a kimagasló szakmai értékeket teremtő munkájáért, azaz a Kaán Károly-díjjal tünteti ki, mint Téged, akit ugyanezen Választmány szintén titkos szavazással az Országos Erdészeti Egyesület Tiszteletbeli Tagjává választ, mint Téged, annak méltatására felesleges minden további szó.

Ennyit az életről, a táviratnak vége.

Kedves Berci Bátyánk!

Nehéz életet éltél. Lehet, hogy így utólag nézve máshogy kellett volna élni? Kényszerítő erőt érzek arra, hogy az utókor számára most néhány – még 1986-ban mondott – mondat erejéig Téged szólaltassalak meg:

„Arra a kérdésre, hogy ha újrazekedném, mit tennék: Gondolkodás nélkül azt felelném, hogy megint az erdész pályát választanám. Fölfelé és kifelé barcolnék keményen. A beosztott munkatársaimat minden alkalommal szembe dicsérem és fenyegetem, de igyekeznék, mint eddig sikerült, soha el nem téveszteni, kinek, mikor jár elismerés és kinek, mikor elmarasztal-

lás. Inkább szenvednék újból, mintsem önmagamot, az elveimet, a becsületemet tagadnám meg. Újra a feleségemet venném el, mert egyetlen alkalommal, egyetlen szóval nem tett szemrebányást, nem panaszkodott a sok megpróbáltatáskor és sok néhez helyzetünkben.”

Hibbey Albert feje és gerince soha, senki előtt még nem hajolt meg. Léte során most először mély főhajtással és megtört derékkal áll a Mindenható előtt. Alázattal kéri, mint kérte élete során mindig is istenfélelemmel, izzó hazaszeretettel és izzó szakmaszeretettel:

Uram! Könyörölj nemzetünkön és hazánkon, segíts meg szakmánkat, és ha méltónak ítélsz rá, fogadj Magadhoz!

Berci bátyánk! Nyugodj békében!

A beszédet Kovács Vilmos: Verecke és Áprily Lajos: Szeret az erdő c. verse követte. Kertész József szavalt. Ezután Schmotzer András állt a ravatalhoz, és intonálta a „Fiúk! Ha majd remeg kezemben” c. selmeci dalt. Az erdészalakulat háromszoros sortüze után a jelenlevők elénekelték az Erdész- és Magyar Himnuszt. Hibbey Albertet utolsó útjára cigánybanda kísérte.

Bánó László

„Börzsöny a mi műhelyünk”

Az Ipoly Erdő Rt. az Országos Erdészeti Egyesület Helyi Csoportjával együttműködve ezen a címen rendezett konferenciát 2004. február 23-án a szobi művelődési házban. Az időjárás sajnos nem kedvezett a rendezvény szervezőinek, előadóinak és a résztvevőknek, mert a szünni nem akaró ónos eső és jegesedés már hajnaltól áramszünetet okozott Szobon és környékén. Emiatt nem volt fűtés a művelődési házban. Délelőtt visszatért az áram egy kis időre, ez ugyan nem volt elég a terem felfűtésére, de legalább az előadók a szemléltető anyagokat (diakép, írásvetítő fólia, számítógépes

demonstráció) be tudták mutatni.

A dermesztő hideg nem ártott a rendezvénynek, mert rendkívül értékes és érdekes előadásokat hallott és látott a mintegy száz főnyi közönség. Az előadások a Börzsönyben és környékén élő, dolgozó erdészeknek, erdőmérnököknek szólt, de mellettük meghívtást kaptak és jelen voltak a Duna-Ipoly Nemzeti Park Börzsönyi Tájegység vezetője és munkatársai, valamint a Börzsöny Múzeum Baráti Köre tagjai. A rendezvény védnöke Kiss László, az Ipoly Erdő Rt. vezérigazgatója volt, bevezetőt Haraszti Gyula, az Ipoly Erdő Rt. termelési és műszaki vezérigazgató-helyettese mondott.

Az első előadó dr. Vojnits András zoológus volt, akinek Börzsönykutatásai nagy múltra tekintenek vissza. Előadásának egyik hangsúlyos üzenete az volt, hogy a Börzsöny (különös tekintettel a Magas-Börzsönyre) tulajdonképpen az egyetlen olyan hazai hegység, amely ma még ember által érintetlennek tekinthető (leszámítva az erdészeti tevékenységet), ezért rendelkezik olyan hallatlanul gazdag állat-

és növényvilággal. Sajnos a hegyi kerékpárosok és motorkerékpárosok nincsenek tekintettel ezekre az értékekre, és egyelőre velük szemben tehetetlenek a hivatásos és civil természetvédelmi szervezetek is.

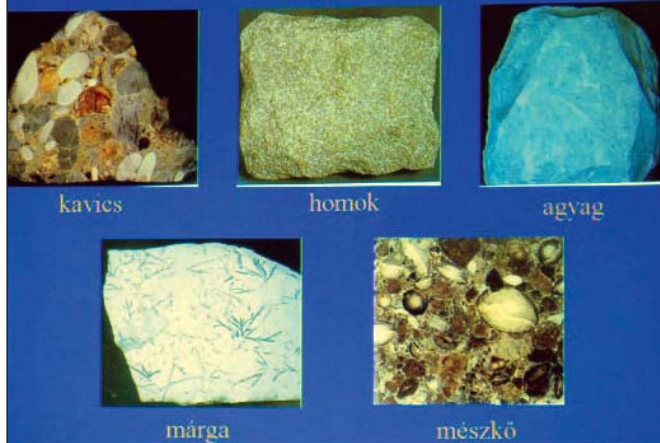
Dr. Karátsón Dávid vulkanológiai előadása a hegység vulkáni fejlődéstörténetének vázlatát mutatta be gazdag képi, térképi illusztrációkat használva. Munkatársaival folytatott kutatásai eredményei alapján hosszabb időtartamra és több szakaszra teszik a Börzsöny vulkáni kialakulását, mint ahogyan azt a korábbi kutatások szerint leírták.

Dr. Dulai Alfréd a Börzsöny üledékes kőzeteiről és ősmaradványairól szóló előadását számítógépes illusztrációkkal tette még érzékletesebbé. Elmondta,

Domborzati illusztráció

Üledékes kőzetek

Karátson Dávid előadása

hogy nagyon sok eredménnyel rendelkezik már az őslénykutatás ebből a térségből, de még mindig akad kutatható bőséget ezen a területen.

Dr. Nagy József botanikus „A Börzsöny általános növényzeti vonatkozásai” c. cönológiai előadását számos diakép vetítésével fejezte be, amely képileg is meggyőzően támasztotta alá azt a fő megállapítást, hogy a Börzsöny növényvilága fajban és növénytársulásokban kiemelkedően gazdag. Ez annak is köszönhető, hogy a különböző flóratartományokba tartozó szubmediterrán flóraelemek „itt adnak találkozót” a kontinentális és a szubkárpatiai flóraelemekkel, és ez az oka annak, hogy a Börzsöny négy flórajárással is rendelkezik.

Helyreigazító

A májusi szám 172. oldalán a tudósítónak Csíkszeredában járt az esze, így lett az ebesi csemetkert kiváló erdészből, Domokos Gergelyből Dénes Domokos. Mindkét Domokostól elnézést kér a szerkesztő.

Dr. Standovár Tibor ökológus szemmel vizsgálta a Börzsönyi erdőket, az általa elmondottak és a bemutatott illusztrációk mind, mind azt fejezték ki, hogy jó lenne, ha a „vágásos gazdálkodást” a természet-szerű erdőgazdálkodás váltaná fel, amely nemcsak a faji és élőhelyi

sokféleség (biodiverzitás) megőrzését és fokozását segítené elő, hanem tájképi és tájészletképi szempontból is tovább növelné hegyvidékünk értékét.

Dr. Koczó József helytörténész a „Nyugat-Börzsöny településeinek helytörténeti vázlatát” címmel adott körképet a hegy-ség nyugati (Pest megyei) településeinek kialakulásáról, történetéről. A településtörténet a helyi társadalmak történetének fontos kerete, amely szociális, társadalomlélektani jelentőséggel is rendelkezik.

Múzeumlátogatás zárta az eseményt, Lakatos József megbízott múzeumvezető mutatta be a Börzsöny Múzeumot, szólva az állandó (régészeti, néprajzi, természet-tudományi és egyéb) kiállításról, és a BMBK által tavalyi ősszel rendezett konferenciához kapcsolódó, és 2004. március végéig látogatható időszaki („Kőzet- , ás-

Vojnits András zoológus

vány-, ősmaradvány-leletek a Magyar Természettudományi Múzeum és a Magyar Állami Földtani Intézet Országos Földtani Múzeuma gyűjteményből” c.) kiállításról.

Végül a Börzsöny Múzeum Baráti Köré nevében megköszönöm a konferencián való részvétel lehetőségét az Ipoly Erdő Rt. vezetésének és munkatársainak. Bízunk abban, hogy további együttműködésünk során egymás stratégiai partnereivé válhatunk a Börzsöny természeti és társadalmi értékeinek megismerésében, megismertetésében és megővésében.

Fésű József György

Börzsöny Múzeum Baráti Körének elnöke

Oktatócsomag

Hazánkban előforduló jellegzetesebb fajok gyűjteménye

Tartalom: 20 faj ismertető két oldalon A3 méretben és 80 db A5 kártya a fajok alak, kéreg, termés, metszet képeivel.

Az Oktatócsomag, valamint a fajok poszter (900 x 440 mm) formában való utánrendelésére van lehetőség az Alföld Rendszerháznál.

A kiadvány szerzői, szerkesztői

Németh Róbert

5000 Szolnok, Szigliget u. 2.
tel./Fax: 56-420-018, 513-986
E-mail: alfold@alfoldgis.hu

Lektorálta
Török Olga
erdőmérnök,
mérnök-tanár

Dósa Gyula
erdész, vadgazdálkodási
szakmérnök, erdőpedagógus
5000 Szolnok, Verseghy út 18.
tel.: 30 9785-328

Az igényes kiadványt hazai minisztériumok és Roland Migende Baden Württemberg Tartomány Erdőtanácsosa támogatta.